

בו-את גלים – דרמה פרוזאית / גילי נוימן

הוראות הפעלה: **מודגש – היא** | לא מודגש – הוא | קו תחתון – ביחד

החלוקה בקטעים הפרוזאים היא המלצה, אפשר לחלק איך שרוצים.

היא עומדת בטיילת. צ'ארלס קלור. לבושה בגדי ספורט. הוא אף פעם לא ראה אותה עם שיער אסוף לפני כן. כלומר, רק עם הדבר התל אביבי הזה שנראה כמו מן קן לציפור על הראש שהן עושות עם קליפסים. אבל ככה סתם אסופה הוא לא ראה אותה. גם עם בגדי ספורט לא. **גם בלי בגדים לא**. אבל זו מחשבה שלה. לא שלו. הגלים מתנפצים על המזח והיא עומדת בדיוק בנקודה שבה הם ניתזים על השביל. היא מבזיקה אליו מבט חטוף ושבה להביט בגלים. זה סוג של אישור, והוא מתקרב. ריח המלח נוגע בנחיריו. השיחה האחרונה ביניהם נגמרה - **כמובן** - במתיחות, והוא עדיין לא בטוח מה היא מרגישה כלפיו ומה היא מעוררת בו ובעיקר - **כמובן** - לא יודע כלום. אז הוא שותק.

היא איזו עוצמה.

הוא כן. איך הוא כועס.

היא איך הוא רוקד. אתה חושב שאם נכנסים עכשיו אז מתיים?

כשהיא פוגשת את עיניו החיוך שלה כמו מפרש של סירה קטנה שסוף-סוף פגש את הרוח.

היא קודם זרקתי פנימה פרח. הלבן עם הצהוב באמצע.

הוא פיטנה. אמרת שאת אוהבת את הריח שלהם. כמו כל הבנות.

היא סתום.

הוא אני מת למצוא את הבחורה שתאהב קוץ. למה אף אחת לא אוהבת דרדר?

היא למה שאני אוהב קוץ? אני אוהבת שנעים לי. אתה מחפש מישהי עם הרס עצמי. אני כבר לא מוצאת אותו. הוא טבע.

הוא היית רוצה לטבוע?

היא לא הייתי רוצה לשחות.

הוא את רוצה שניכנס?

היא זה מסוכן.

הוא מאוד.

היא ואחר כך נהיה רטובים. ויש רוח. אנחנו נהיה חולים.

הוא אם נשרוד.

היא מה נעשה עם הטלפון?

הוא שמים את הטלפונים בעמדה של המציל. אני אטפס לשם. ואת הבגדים קושרים לגדר של העמדה.

היא אה, אתה מנוסה.

הוא פעם אחת מספיקה כדי להכיר את החוקים.

היא איך אפשר שיהיו חוקים לסקיני-דיפינג. זה לא אמור להיות המרד המושלם?

הוא אין מרד מושלם. זה אוקסימורון.

היא סתום.

לפעמים הוא תוהה כמה הוא יכול להרחיק לכת עד שתתייאש ממנו לתמיד.

הוא לא בטוח אם הוא מנסה לייאש אותה כדי שתשחרר ממנו כבר או מנסה לוודא שהיא לעולם לא תתייאש.

היא תראה! תראה, הפרח! ראית?

הוא לא...

היא בוא. נכנסים.

כשהם מגיעים אל סוכת המציל הוא מושיט יד לקבל את הטלפון ממנה.

היא מה אם יגנבו לנו?

הוא אז לא יהיה לנו יותר.

היא אתה מעצבן.

הוא יש משהו שאני יכול לעשות שלא יעצבן אותך?

היא כן. יש כמה דברים.

הוא לא שואל. **היא הייתה עונה.** אבל היא לא עונה, **כי הוא לא שואל.** הוא מטפס על הגדר וטומן את הטלפונים בסוכת המציל. **היא קצת דואגת. אבל טומנת בהונות בחול.** לפעמים הוא תוהה אם היא מנסה להיות מגניבה בשבילו יותר ממה שהיא באמת. לפעמים הוא תוהה אם הוא מנסה להיות מגניב בשביל עצמו יותר ממה שהוא באמת. בכל אופן הוא טומן, יורד מסוכת המציל ונעמד לידה.

הוא אוקיי.

היא אוקיי.

הוא נוריד את הבגדים ונקשור אותם לפה.

היא אוקיי.

הוא אוקיי.

היא אז להתפשט.

הוא כן.

הם עומדים רגע. או כמה רגעים. **איך סופרים רגע בכלל?** אפשר להגיד כמה רגעים? האם המהות של רגע היא לא היותו יחידת זמן בלתי מדידה? הוא היה שואל אותה את זה. **אבל הוא בדיוק עסוק בלפחד מלהימשך אליה** אז אין לו זמן לזה. **בטח לא רגע.** ואולי היא כבר תפסיק להסתכל עליו ככה. בציפייה או חרדה או לא ברור מה יש בעיניים שלה ואולי הוא גם יפסיק כבר ומעניין איך היא נראית בתחתונים בטח היא לובשת חזיית ספורט נכון? היא עשתה ספורט היא עם נעלי ספורט היא מחזיקה אותן בידיים כי הן הקשו עליה עם ההליכה בחול.

הוא טוב.

הוא מוריד חולצה במשיכה אחת. הוא כבר עם בוקסר בלבד כשהיא פושטת גופיית דרייפיט. **מצחיק שהוא מוריד והיא פושטת.** מצחיק וקצת לא הוגן. חזיית ספורט, אגב. בצבע כחול. הוא קושר את הבגדים ואת השורש לגדר. הוא היה מתפלל שיישארו שם, **אבל זה לא שיש אלוהים.** רק מקריות. **רק חוסר מקריות.** רק אותו הולך לטיול בשישי בערב ופוגש דווקא אותה. ומה זה מקרי בכלל? **זה בעצם כל מה שקרי, קורה, קרה, יקרה, קרי לילה או משהו כזה.** יש לה תחתונים אפורים עם ציור של הפנתר הורוד. זה כמעט מתוק ואם היא הייתה אחיינית שלו הוא היה מנשק אותה שם כי היה מותר וזה לא היה מיני. הוא מקווה לפחות. **איכ.** לא לחשוב על זה. היא קושרת את הבגדים ואת שרוכי הנעליים. **זה מיצג יפה בסך הכל. כל העטיפות המרוקנות מהם תלויות על גדר בין הים ליבשה.**

הוא את יודעת מה עושים אם נקלעים למערבולת?

היא כן. להירגע. בלי להילחם בזה. ואז היא כבר תפלוט אותי החוצה.

הוא כן.

היא אני אוהבת שאתה דואג לי. למרות שאולי אם היית דואג לי אז מראש לא היית נותן לי להיכנס לים כשהוא ככה.

הוא אני נכנס איתך.

היא ומה זה אומר?

הוא אני לא יודע.

היא היית נכנס עכשיו לים עם מישהי שלא היית דואג לה בכלל?

הוא אני לא יודע. אולי. תלוי. במלא דברים.

היא היית שוכב עם מישהי שלא היית דואג לה בכלל?

הוא למה את רוצה שאני אדאג לך? מה זה אומר בכלל?

היא זה צורך די בסיסי. של ילדים.

הוא אני לא אמא שלך.

היא נכון. אתה בן.

הוא דמיין את המבט שלה על הבוקסר שלו? אלוהים. קר מאוד. **קר עד כדי שהוא כמעט מתחרט(?)**. אם היא לא הייתה כזאת מעצבנת עם כל השאלות שלה הם כבר היו בפנים.

הוא בואי ניכנס.

היא אפשר לתת לך יד?

הוא נושם. שוב הוא רואה אותה פתאום. זה קורה לו מדי פעם עם אנשים. **שהוא חושב שהוא זוכר שהם שם ואז פתאום הם מופיעים שם שוב**. הוא מושיט לה **יד. הם נכנסים**.

היא פאק. זה קפוא!

הוא את מתחרטת?

היא בחיים לא.

הוא באמת הכל התחיל מזה שרצית לבדוק אם נמות.

קפוא. הוא היה שמח אם היא הייתה מתחרטת. **הוא יודע שהוא יכול**. אבל כמו שהיא אמרה הוא בן. והוא גם דואג לה. ולא רוצה לאכזב אותה. ורוצה להיות הרפתקן או משהו כזה. **פתאום זה מרגיש כאילו הם בדייט מהטינדר**. רק אנשים שלא מכירים ושמנסים להרשים אחד את השנייה עושים דברים כאלה מפגרים. **אחה. הגלים הולמים בהם**.

הוא את יודעת שאם נמות עכשיו אז נמות ביחד.

היא וימצאו את הטלפונים והבגדים שלנו ויבינו בדיוק מה קרה. יואו. אמא שלי מה זה תכעס. אני לא עושה דברים כאלה בדרך כלל, אתה יודע? אתה יודע שבחיים לא עישנתי אפילו שאכטה?

הוא באמת? כלום? יואו איזה סאחית. גם לא סיגריות?

היא כלום.

- הוא יואו. איזה ילדה טובה.
- היא לא הייתי מגלה לך את זה אם לא היינו עומדים למות.
- היא מתקרבת ונשענת עליו. זה חיבוק כנראה. הוא בטוח שאם הידיים שלו לא היו רטובות מהאוקיינוס הן היו רטובות מזיעה. הוא עוטף אותה בזרוע אחת.
- היא אם לא הייתי חייבת להישאר עם הרגליים על הקרקעית הייתי כורכת אותן סביבך ונסחפת איתך.
- הוא אבל אז נמות?
- היא בדיוק.
- הוא לא טעים למות.
- היא אולי דווקא יהיה טעים ממש.
- הוא אם הייתה לך ארוחה אחרונה בחיים מה היית אוכלת?
- היא קצפת.
- הוא זו תשובה מוכנה. ענית מהר.
- היא אני יודעת את זה מאז שאני ילדה.
- הוא את יכולה לנסות לענות מעכשיו?
- היא תשאל שוב.
- הוא אם הייתה לך ארוחה אחרונה בחיים, מה היית אוכלת?
- היא אספרגוס צרוב.
- הוא אני לא מאמין.
- היא היי.
- הוא היי.
- היא אני פוחדת שנמות.

הוא אני אשמור עלייך.

היא איך תשמור עליי?

הוא לא יודע.

היא אופי. בוז עליך. אולי בסוף אתה בכלל תמות ואני אשאר ואצטרך להודיע לאמא שלך.

הוא את לא מכירה את אמא שלי.

היא אני אזהה אותה בלוויה תהיה בטוח.

הוא אם זה יקרה, תגידי לה שזה כי הקרבתי את עצמי קארמתית כדי לשמור עלייך.

היא אני לא מכירה את אמא שלך, אבל אני לא בטוחה שהיא תשמח לשמוע את זה.

הוא זה כמו במונולוג של הכלה בסוף חתונת דמים.

היא "באתי הנה כדי שתהרגי אותי."

הוא "אבל לא בידיים, בחוטים של תיל!"

היא אכזרי.

הם קרובים עכשיו מאוד. אוחזים זה בזה כדי להתנגד לפיתת הגלים שמנסים למשוך אותם עוד ועוד פנימה. בכל זאת הם נסחפים. זה לתוך זה או משהו. **אולי פנימה לתוך עצמם כל אחד.** המים גורמים לגוף שלה להרגיש רק חצי אמיתי. **פעם היא שכבה עם האקס שלה בג'קוזי וזה לא היה נעים בכלל, כי החיכוך התבטל.** הוא היה שוכב גם איתה עכשיו אם היא לא הייתה אומרת את המילה אכזרי בדיוק בשנייה שהוא התחיל להרגיש פחות אשם.

היא קר לי.

הוא אני מרגיש. העור שלך כמו של ברווז.

היא נגעת פעם בברווז?

- הוא לא.
- היא אז איך אתה יודע שככה מרגיש העור שלו?
- הוא אני לא יודע. זה כאילו ביטוי כזה.
- היא אתה אף פעם לא יודע.
- הוא זה נכון עליי.
- היא אמא שלי תמיד אמרה לי שיש לי את העור הכי נעים.
- הוא היא ליטפה אותך הרבה?
- היא כן. אבל בכל זאת לא מספיק כנראה.
- הוא לי יש אח תאום. אז כל הליטופים התחלקו לחצי.
- היא אולי בגלל זה אתה לא יודע כלום.
- הוא מה את רוצה?
- היא מה?
- הוא את רוצה לצאת?
- היא אתה רוצה להיכנס?
- הוא אנחנו בפנים.
- היא אבל אולי יש עוד פנימה יותר מזה.
- הוא כמה עוד פנימה את רוצה?
- היא עוד ועוד עד שניגע בשמש.
- הוא אני לא בטוח שלגעת בשמש ירגיש כמו שאת מדמיינת.
- היא כשהייתי בכיתה י"א נועה כבר עשתה סקס, ושאלתי אותה איך זה היה לה לגעת בזין. אז היא אמרה שזה כמו לגעת בעפעף.
- הוא יואו. בנות בחיים לא נוגעות בזין לפני שהן נוגעות בזין של מישהו אחר.

היא יואו. ובנים סטרייטים בחיים לא נוגעים בזין של מישהו אחר.

הוא נדמה לך.

משפריצה עליו. (לא משפריצה כזה). זה מצחיק אותו. הוא לא צוחק הרבה. אבל בן מצחיק אותה. לא כמו עידן נגיד שלא היה מצחיק כל כך, ולכן היא הפסיקה לשכב איתו. הוא לא יודע את זה. זה נגיד מחשבות שלה. לפעמים קשה להבדיל. כמו בג'יין אייר כשהיא עוזבת כי היא רואה רק מנקודת המבט שלה ולא שמה לב שהאיש ההוא מהאחוזת לגמרי-לגמרי מאוהב בה. בסוף הוא עיוור. דימוי יפה.

הסופה מתחוללת גם בבתי החזה שלהם. שלו לפחות. הוא מניח שגם בשלה, כי הוא רואה את הרעמים והברקים בעיניים שלה מתקרבים עוד ועוד אליו ואיכשהו הוא טועם פתאום קצת מלח וסוכר ביחד. יכול להיות שאלה השפתיים שלה. אם בן הוא יתחרט על זה. אבל קרמל מלוח זו המצאת העשור או משהו כזה, אז הוא ממשיך. גל גדול אחד מתקרב. הם מביטים זה בזו.

הוא מתחת או מעל?

היא מה?

הוא תחליטי מהר. מתחת או מעל?

היא מתחת.

הם לוקחים נשימה מלוא הריאות ויורדים מתחת לגל. הם נושפים ביחד את כל האוויר ושתי הבועות שלהם מתמזגות לאחת. עכשיו הם טובעים בתוך בועה של עצמם. זה מגן עליהם, כמו הלחש שסדריק דיגורי עשה במשימה השנייה בטורניר הקוסמים המשולש. עכשיו רק צריך שאף אחת מהם לא תפוצץ את זה, והם יהיו בסדר. הם מתגלגלים בתוך הבועה עוד ועוד פנימה. מחפשים ריצוד של אור שירמז על הגעתם לחצי השני של כדור הארץ. פעם היא נכנסה לים והוא היה קטיפתי הרבה פחות ממה שהוא נראה לפני זה. ואז היא הלכה פנימה עוד ועוד אבל לא עוד מספיק והיא קיוותה שיום אחד יהיה לה אומץ להמשיך וללכת עד שהיא תיגע בשמש.

היא אפשר לגעת לך?

הוא מה?

היא בעפעף.

הוא בן.

היא נוגעת.

היא גם מתחת לזין יש משהו שרואה אם לא עוצמים אותו?

הוא לא.

היא למה פתאום אתה יודע דברים?

הוא מיצית את העפעף שלי?

היא ממש לא.

הוא מניח את ידו על זו שלה. הריסים שלה מלאים במלח והאצבעות בחול. בתוך הבועה יש חיכוך. היא תוהה אם האוויר כאן מוגבל. **אולי יש מספר נשימות מקסימלי שהם יכולים לקחת, ואז לא כדאי לשכב שם, כי ההתנשפויות יקצרו את החיים שלהם. הבזק של לבן עם צהוב באמצע. זה...? הפרח. אבל אם היא תוציא את היד הבועה תתנפץ. היד שלה מתרוממת לאט.**

הוא רוצה שנטייל פה לתמיד על הקרקעית?

היא יש לך כוח אליי לתמיד?

הוא אולי אם לא תהיה ברירה אני אמצא כוח.

הוא שולף קוץ ומציע לה אותו.

הוא לך יש כוח אליי לתמיד?

היא לפעמים אתה בלתי נסבל. שתדע.

הוא אז אין לך כוח אליי?

היא בעיקר יש לי חולשה אליך.

הוא לתמיד?